

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 103 stemmer (S, KF, V, FP, RV, CD og KRF) mod 17 (SF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 218:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Reklame i lokal-tv m.v.).

Af kommunikationsministeren (Torben Rechendorff).

(Fremsat 23/2 89. Første behandling 9/3 89. Betænkning 12/4 89).

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Behnke (FP):

Vi har en række ændringsforslag til regeringens forslag, og jeg vil knytte et par bemærkninger til dem.

Fremskridtspartiet har stillet et ændringsforslag gående ud på, at når fællesantenneanlæg og andre kabelsammenslutninger ifølge lovforslaget skal tvinges til at videresende f.eks. de udsendelser, en lokal tv-station måtte finde på at producere, synes vi ikke, det er rimeligt, at der er en lovmæssig tvang, medmindre brugerne først er blevet spurgt.

Vi kan nemlig sagtens forestille os, at en række af de tv-stationer, der allerede eksisterer, og nogle af dem, der vil komme fremover, måske ikke får så lang en levetid, og da synes vi ikke, det er rimeligt, at vi så pålægger disse fællesan-

tenneforeninger og andre den ekstra udgift, at de er forpligtede til f.eks. at udvide deres bestående anlæg, for så måske kort tid efter at kunne konstatere, at tv-stationen er gået ned, og at udgiften altså har været omsonst.

Det næste af vores ændringsforslag går ud på, at vi mener, at lovforslaget skal gøres brugbart i det praktiske og det virkelige liv, og den formulering, regeringen er nået frem til, er, at de lokale tv-stationer skal være berettigede til at sende 5 minutters reklame, dog svarende til 10 pct. af deres egen produktion.

De 10 pct. kan vi såmænd nok blive enige om. Dér, hvor uenigheden opstår, er om selve antallet af minutter, og jeg bliver nødt til at gentage mig selv fra førstebehandlingen, for det, det faktisk handler om, og som en række af de henvendelser, der er kommet til udvalget under arbejdet, viser, er, at hvis man skal finansiere en tv-station med kun 5 minutter, bliver prisen pr. reklamesekund så høj, at man indskrænker antallet af annoncører væsentligt, og det forstår vi faktisk ikke at regeringen er indstillet på, eftersom man ved gentagne lejligheder har understreget, at det handlede om ikke at genere reklamevirksomheden i TV 2.

Hvis man kun har 5 minutter, vil annoncerne blive de samme som dem, der er interesserede i at reklamere i TV 2, nemlig kun dem, der har de store penge bag sig.

At udvide til 10 minutter synes vi er en beskedent udvidelse. Stod det til den rene Fremskridtstanke, måtte man stort set reklamere alt det, man ville. Men vi har altså i samråd med en række af tv-stationerne fundet frem til, at 10 minutter er et realistisk bud, for så udvider man annoncørkredsen, og det vil sige, at den lokale købmand og den lokale isenkramforretning også kan være med, og så kan de store firmaer, f.eks. de store læskedrikfabrikanter, være henvist til reklamer i TV 2. Vi forstår ikke, at regeringen ikke vil være med til at udvide de 5 minutter til 10 minutter.

Endelig har vi også bemærket, at specielt den konservative ordfører, fru Connie Hedegaard, gentagne gange har sagt, at det handlede om også at give andre end arbejderbevægelsens radio- og tv-stationer en chance.

At begrænse sig til de 5 minutter betyder rent faktisk, at man er nødt til at få andre penge med for at kunne drive en sådan station, og arbejderbevægelsens stationer har langt større ad-

[Behnke]

gang til at få andre indtægter end en rent kommerciel, fri station.

Derfor forstår vi ikke, at regeringen er stoppet ved de 5 minutter. De 10 minutter havde det været væsentligt bedre at nå frem til.

Fremskridtspartiet støtter ændringsforslaget fra SF. Det betyder, at de lokale tv-stationer fortsat kan få lov til at sælge sendetid til politiske og religiøse foreninger. Det synes vi har fungeret ganske udmærket hidtil, og derfor kan vi ikke se, hvorfor den del af deres virksomhed skal fratages dem.

Vedrørende selve spørgsmålet om det forlig, der tilsyneladende er indgået mellem regeringen og Socialdemokratiet, har vi meget svært ved at forstå, at regeringen, en såkaldt borgerlig-liberal regering, vælger at gå til den røde side i salen, når den skal indgå forlig om noget så usocialistisk som reklamer i lokal-tv. Vi havde faktisk forventet, at regeringen var parat til at benytte sig af det ikkesocialistiske flertal, der er i Folketinget. Specielt når man ser på, hvordan der i de sidste mange, mange år af De Konservervatives og Venstres politikere er holdt mange foredrag og skrevet mange artikler om, at vi nu skal have reklamer legaliseret i Danmark, undrer det, at man indgår et så tyndt og lidet appetitligt forlig som det, man har indgået med Socialdemokratiet.

Fremskridtspartiet var faktisk parat til at stille mandater til rådighed, så vi kunne have fået endnu flere reklamer. Det fremgår også af de ændringsforslag, vi har stillet.

Ingerlise Koefoed (SF):

Hvis vi ikke i SF var så voldsomme modstandere af reklamefinansiering af de lokale medier og medierne i det hele taget, som vi er, ville jeg nu have givet hr. Behnke ret, for det er nemlig rigtigt, at hvis man vil have reklamefinansiering, skal den også kunne opretholde de lokale tv-stationer. Det er jeg sådan set enig i.

Men man kunne også vælge en anden vej, nemlig den, som Socialdemokratiet og SF tidligere har valgt, og som Socialdemokratiet desværre nu har forladt: Man kunne sige, at lokal-tv-stationer er så vigtige for den lokale kommunikation og for den lokale kultur, at vi fra statens side vil hjælpe lokal-tv-stationerne til at overleve, og at vi vil gøre det ved en offentlig støtteordning.

Det har vi igen – desværre denne gang som det eneste parti – foreslået. Det skal selvfølgelig ikke være sådan, at lokale tv-stationer, der gerne vil eksistere, skal kunne komme løbende til staten og sige: Nu er vi her. Vi vil gerne have nogle penge.

Det er klart, at forudsætningen stadig må være, at der gennem støtteforeningsbidrag, gennem andre bidrag og gerne gennem kommunale bidrag også lokalt har vist sig interesse for at have den lokale tv-station. Når det er sket, kunne staten gå ind og double op, eller hvordan man nu i et endeligt cirkulære ville formulere det.

Det er det, vi appellerer til Socialdemokratiet om endnu en gang at overveje. Det, man får her, og det, som Socialdemokratiet har været med til at skaffe, kan man hverken leve eller dø af som lokal tv-station. Det betyder i virkeligheden, at regeringen og Socialdemokratiet med dette forslag siger: Vi blæser på de lokale tv-stationer. Vi er ikke spor interesserede i, at de skal overleve.

Derfor appellerer jeg endnu en gang til Socialdemokratiet om at tænke sig om, lade være med at være så reklamefikseret og fikseret på noget, der i dette tilfælde er en fiktion. Der kommer ikke noget ud af det. Det er kun til gavn for TV 2, at man har lavet det på denne måde.

Jeg appellerer til Socialdemokratiet om at stemme for SF's ændringsforslag om en statslig støtteordning for lokal-tv.

Derudover har vi foreslået genindført den ordning, man har haft før, og som kan skaffe de lokale tv-stationer nogle indtægter, nemlig at det bliver tilladt i lokal-tv-stationer at sælge sendetid ikke til reklame for politiske partier og religiøse bevægelser, men til information. Og jeg kalder valgudsendelser og andet for information om – og ikke reklame for – politiske partier og religiøse bevægelser.

Duetoft (CD):

CD kan støtte regeringens forslag. Vi støtter også de ændringsforslag, som kommunikationsministeren er kommet med. Men jeg vil godt sige, at vi ikke gør det af kærlighed. Vi gør det, fordi det er den måde, hvorpå vi kan hjælpe regeringen med at leve op til det løfte, som den har givet for lang tid siden om, at man allerede pr. 1. marts skulle have mulighed for at lave reklamer i lokal-tv. Det har det jo knebet lidt

[Duetoft]

med at få gennemført til tiden, og derfor er det vores opfattelse, at man ved at støtte dette forslag får det igennem nu.

Men jeg vil godt herfra markere, at vi ikke tror på, at det bliver sidste gang, vi kommer til at diskutere disse ting. Jeg er ret overbevist om, at det, at man ikke har villet give total frihed for reklamefinansiering, gør, at vi både vedrørende TV 2 og vedrørende lokal-tv i løbet af ganske, ganske kort tid kommer til at tage hele finansieringsordningen op igen, fordi vi ikke vil kunne klare os med det, der er lagt op til her.

Men som sagt: For overhovedet at få noget igennem og hjælpe de mennesker, der faktisk har handlet i god tro, når de regnede med at kunne få reklamer fra den 1. marts, kan vi støtte forslaget.

Jeg vil godt sige som hr. Behnke, at det undrer også CD en lille smule, at forligsforhandlingerne om det her er foregået på den måde, som tilfældet har været. Nu er det meget oppe i tiden at flirte med Socialdemokraterne. Det er der jo så mange der prøver på mange forskellige måder. Denne gang er det altså regeringen, der har flirtet på en sådan måde, at andre partier i Folketinget ikke har haft nogen mulighed for at få indflydelse på det. Den borgerlige regering kunne faktisk have fundet et flertal for en større reklamefinansiering end den, der er tale om her. Men det var altså ikke muligt, for man ønskede et forlig med Socialdemokratiet. Man ønskede ikke et forlig med os andre.

Vi støtter altså lovforslaget, men er helt sikre på, at vi får en runde til i løbet af ganske kort tid, hvor vi så vil få mulighed for at komme til den generelle reklamefinansiering, som vi mener er nødvendig for, at både TV 2 og lokal-tv kan overleve.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Det er selvfølgelig forståeligt, at hr. Duetoft fra CD har den holdning, han har, og synes, at det er beklageligt, at man ikke har lavet en anden type forlig. Det kan man mene om, hvad man vil, men det er ikke fair, når Fremskridtspartiets ordfører herfra siger, at vi bare kunne have lavet et forlig med Fremskridtspartiet.

Det er rigtigt, at vi kunne have lavet et forlig med Fremskridtspartiet om reklamefinansiering af lokal-tv, men det viste sig jo under første behandling, at det ville være umuligt at få et

flertal for at liberalisere reklamereglerne i TV 2, som også er en del af denne lov, med Fremskridtspartiets stemmer.

Derfor var vi nødt til at forsøge at få Socialdemokratiet til at stemme for denne lov, og det er det, der er lykkedes. Derfor får vi et forlig, der indebærer begge elementer. Det kunne vi ikke have fået med hr. Behnkes hjælp.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Jeg bliver nødt til at korrigere fru Connie Hedegaard, for hun taler ganske enkelt mod bedre vidende.

Af de, jeg vil ikke kalde det forhandlinger, men samtaler, Fremskridtspartiet har haft med ministeren, fremgik det helt klart – og det fremgår i øvrigt også af den korrespondance, der foreligger mellem Fremskridtspartiet og ministeren – at Fremskridtspartiet var parat til at sluge TV 2-delen i erkendelse af, at der blandt de partier, der i sin tid gennemførte TV 2, nok ikke er et flertal i dag, men at der i dag næppe heller ville være et flertal i Folketinget for at nedlægge TV 2, og som følge af den erkendelse var vi parate til at sluge TV 2-delen, men det var så sandelig under den forudsætning, at vi fik de 10 minutters reklamer, som var vores hovedønske. Men ifølge ministeren, som er fru Connie Hedegaards partifælle, var det altså ikke muligt internt i regeringen at blive enig om, at de 10 minutter kunne man acceptere, og som følge deraf kunne man ikke komme videre med Fremskridtspartiet.

Fremskridtspartiet sagde ganske klart og tydeligt under de forhandlinger, at vi var parate til at sluge TV 2-delen, og det håber jeg da at ministeren kan verificere senere.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg takker selvfølgelig for de venlige bemærkninger fra fru Connie Hedegaard, men jeg vil godt sige, at vi netop ved førstebehandling havde meddelt, at for vores skyld kunne man godt adskille disse to spørgsmål. Det er regeringen, der har holdt fast i sammenkoblingen, som ikke er særlig saglig, og ved at holde fast ved sammenkoblingen undgik man altså at indgå forlig med os andre om en reklamefinansiering, der faktisk kunne have fået lokal-tv til at overleve.

[Duetoft]

Jeg synes faktisk, at fru Connie Hedegaard og hendes arbejde i denne sag har medført, at vi nu får en finansieringsordning, der er for ringe, fordi man ikke ville dele tingene op, og det meddelte man allerede ved førstebehandling. En opdeling kunne have skabt flertal for en bedre finansiering af lokal-tv, men det ønskede regeringen ikke, idet den stædigt holdt fast ved sammenkoblingen mellem TV 2 og lokal-tv. Vi kan egentlig ikke se den saglige begrundelse for, at den gjorde det.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Det kan jo blive en lang polemik, men for at gøre det klart opnår vi i dag, at vi har fået et hurtigt forlig om lokal-tv, og vi har også fået en opblødning igennem for TV 2.

Vi kan alle sammen synes, at det ikke var godt nok, eller vi kan ønske noget andet, men det har været vigtigt for os at få begge dele igennem, og jeg må da tro, at det er vigtigt for hr. Duetoft, at der også kommer en opblødning af reklameblokkene i TV 2 – og derigennem flere penge til TV 2 – uden at licensbetalerne skal betale mere.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Den konservative ordfører, fru Connie Hedegaard, skal ikke fra Folketingets talerstol sige, at man har fået et hurtigt forlig.

Regeringen har i den grad smølet og trukket det i langdrag. Den 24. juni 1988 blev der indgået et forlig af et flertal af partier. Det samme flertal var parat til at indføre reklamer senest fra 1. marts 1989. Nu har vi i dag den 18. april, og så påstår fru Connie Hedegaard, at der er tale om et hurtigt forlig. Der er tale om, at man i den grad har ladet de lokale tv-stationer sejle deres egen sø. Der er tale om, at man har holdt dem for nar ved at udskyde datoen gang på gang.

Man gør det også med de ændringsforslag, regeringen har stillet til i dag. Tidspunktet for reklamer udskyder man helt frem til 1. maj, vel vidende, at forslaget efter andenbehandling i dag givetvis kommer til tredje behandling på torsdag. På torsdag har vi den 20., og det vil sige, at så trækker man det 10 dage mere, hvor tv-stationerne ikke må sende reklamer.

Man har i den grad holdt de lokale tv-stationer for nar, så al mulig snak om, at det er et hurtigt forlig, passer ganske enkelt ikke. Et hurtigt forlig havde man indgået den 25. juni sidste år.

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

I relation til de sidste bemærkninger fra hr. Behnke vil jeg gerne nøjes med at glæde mig over den hurtige behandling af lovforslaget. Fra det øjeblik, da lovforslaget blev fremsat, og til dette øjeblik er der i hvert fald ikke gået lang tid. Det vil jeg gerne takke partierne for, og det vil jeg gerne takke Folketingets Kulturudvalg for.

Jeg opfatter det som overordentlig tilfredsstillende, at der nu rent faktisk er ganske bred forståelse for dette lovforslag. Jeg er naturligvis også tilfreds med, at de hovedelementer, regeringen fremlagde som sin opfattelse, er fastholdt. De to hovedelementer var jo, at sammenkoblingen mellem reklameadgangen i lokal-tv og opblødningen af TV 2 blev fastholdt. Det lykkedes, og det takker jeg for.

Jeg vil gerne i relation til de stillede ændringsforslag komme med nogle ganske få bemærkninger. Jeg har selv stillet tre. Det ene af dem drejer sig om, at vi vender tilbage til spørgsmålet om fastsættelse af regler for sponsorerede programmer i fjernsynet. Vi ved alle sammen, at der på europæisk plan foregår drøftelser om disse ting, og vi har ment, at det var rigtigt at afvente, at tingene blev klargjort på europæisk plan, så jeg har givet melding om, at regeringen kommer tilbage til sagen.

For så vidt angår det af Fremskridtspartiet stillede ændringsforslag om fællesantenneanlæg vil jeg godt gøre den også meget korte bemærkning, at dette, at der kommer lokale tv-stationer til, ikke forpligter nogen til at udvide fællesantenneanlægget. Tilkomsten af TV 2, herunder de regionale tv-stationer, som jo sender på landskanalen, forpligter alene til en udvidelse af fællesantenneanlæg, hvis dette kun indeholder én kanal i forvejen, og derfor tror jeg ikke, at der er store praktiske problemer i det stillede forslag. Men jeg vil for en sikkerheds skyld fraråde, at man støtter det.

Med hensyn til de 10 minutter og de 5 minutter skal jeg bare sige, at vi har fundet, at balancen mellem TV 2 og de lokale tv-stationer bedst blev fastholdt ved de forslag, vi selv lagde frem.

[Kommunikationsministeren]

Det har vi ønsket at fastholde på den måde, at det stadig væk er 10-procents-reglen, der gælder men fortsat også de 5 minutter.

Endelig vil jeg ikke mindst både til hr. Behnke og til fru Ingerlise Koefoed sige, at det ikke er tanken at finansiere de lokale tv-stationer med reklamer. Det er tanken at hjælpe de lokale tv-stationer med finansieringen via reklamer. Det har vi klart sagt, fra det øjeblik vi fremsatte lovforslaget, og jeg beder om, at man vil forstå, at der altså er tale om en medfinansieringsordning.

Til hr. Duetoft skal jeg bare sige, at for mig er det ikke afgørende, om hr. Duetoft støtter forslaget af kærlighed, men at han rent faktisk gør det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 12 stemte for, 106 imod.

Ændringsforslag nr. 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8

forkastedes, idet 18 stemte for, 69 imod; 34 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4

forkastedes, idet 12 stemte for, 108 imod.

Ændringsforslag nr. 5

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6

forkastedes, idet 30 stemte for, 90 imod.

Ændringsforslag nr. 7 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 3.

§ 1 med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 9 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 102:

Forslag til lov om hovedstadsområdets kollektive persontrafik.

Af trafik- og kommunikationsministeren (H.P. Clausen).

(Fremsat 17/11 88. Første behandling 25/11 88. Betænkning 13/4 89).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Tove Lindbo Larsen (S):**

Jeg vil gerne redegøre for vores baggrund for afstemningen om de to ændringsforslag, der foreligger.

Det første er et forslag fra Fremskridtspartiet, der præciserer, at det vil privatisere endnu mere end regeringen. Regeringen siger mindst 30 pct., men Fremskridtspartiet siger mindst 50 pct. Socialdemokratiets politik er, at vi skal have offentlig kollektiv trafik, og vi vil ikke støtte hverken regeringens eller Fremskridtspartiets privatiseringsforslag. I øvrigt finder vi, at det er et indgreb i det kommunale selvstyre.

Det andet ændringsforslag, der er fremsat af regeringen, omhandler fordeling af smerten efter besparelserne og tidspunktet for overdragelsen af S-togene til DSB, men da Socialdemokratiet ikke vil stemme for lovforslaget, vil vi ikke blande os i disse spørgsmål.